

Περαιτέρω, αφού ορθώς απέρριψε τις αιτιάσεις σχετικά με την προβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας, το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε την εν λόγω εκτίμηση, επικρίνοντας την Επιτροπή διότι δεν απέδειξε ότι η παράβαση του όρου επηρέασε την ουσία του καθεστώτος που είχε εγκριθεί από το Συμβούλιο, και σε αυτή τη βάση έκρινε εσφαλμένως ότι μπορούσε να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση για πλάνη περί το δίκαιο.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη θεσμική ισορροπία μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 108 ΣΛΕΕ. Όταν το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, ασκεί την εξουσία του να κηρύξει μια ενίσχυση κατ' εξαίρεση συμβατή με την εσωτερική αγορά, αλλά εξαρτά την εν λόγω κήρυξη από την τήρηση ορισμένων όρων, δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να καθορίσει εάν οι όροι αυτοί είναι πράγματι ουσιώδεις ή εάν η παράβασή τους μπορεί να είναι συγγνωστή.

- 3) Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 108 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 4, 6, 7, 14 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, όσον αφορά τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στις νέες ενισχύσεις και στις ενισχύσεις που έχουν εφαρμοστεί καταχρηστικά.

Αφού δέχτηκε ότι η μη τήρηση από κράτος μέλος των όρων που επιβάλλονται για την έγκριση της ενισχύσεως συνιστά μορφή καταχρηστικής εφαρμογής της εν λόγω ενισχύσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τη λυσιτέλεια των διατάξεων σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου των ενισχύσεων που έχουν εφαρμοστεί καταχρηστικά, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν στήριξε την απόφασή της σε αυτές και βάσει της εκτιμήσεως ότι οι έννοιες της νέας ενισχύσεως και της ενισχύσεως που έχει εφαρμοστεί καταχρηστικά αποκλείονται αμοιβαία. Ωστόσο, οι διατάξεις που αφορούν τις ενισχύσεις που έχουν εφαρμοστεί καταχρηστικά είναι πανομοιότυπες, καθόσον ενδιαφέρει εν προκειμένω, με τις διατάξεις που αφορούν τις νέες ενισχύσεις. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον προέβη στη μερική ακύρωση της αποφάσεως λόγω σφάλματος κατά τον χαρακτηρισμό της ενισχύσεως, το οποίο δεν είχε έννομες συνέπειες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83, της 27.3.1999, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bezirksgericht Linz (Αυστρία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2015 — Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR κατά Eugen Adelsmayr

(Υπόθεση C-473/15)

(2015/C 406/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bezirksgericht Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Εναγόμενος: Eugen Adelsmayr

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που θεσπίζεται με το άρθρο 18 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος έχει εντάξει στην έννομη τάξη του διάταξη όπως αυτή του άρθρου 16, παράγραφος 2, του Deutsches Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland [Γερμανικό Σύνταγμα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας] η οποία προβλέπει απαγόρευση εκδόσεως ημεδαπών υπηκόων σε τρίτα κράτη, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται επίσης και σε υπηκόους άλλων κρατών μελών οι οποίοι βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος;

- 2) Πρέπει τα άρθρα 19, παράγραφος 2, καθώς και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη της Ένωσης οφείλουν να απορρίπτουν αιτήματα εκδόσεως που υποβάλλονται από τρίτες χώρες για πολίτες της Ένωσης που βρίσκονται στην επικράτεια των εν λόγω κρατών μελών εφόσον η ποινική διαδικασία βάσει της οποίας υποβλήθηκε το αίτημα εκδόσεως, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην στην τρίτη χώρα, δεν συνάδουν με τις ελάχιστες απαιτήσεις του διεθνούς δικαίου και τις επιτακτικές αρχές της δημόσιας τάξεως της Ένωσης («ordre public») καθώς και με την αρχή της δίκαιης δίκης;
- 3) Πρέπει, τέλος, το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντίστοιχα η βάση της νομολογίας του Δικαστηρίου εφαρμοστέα αρχή «ne bis in idem» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση πρώτης καταδίκης σε τρίτη χώρα και μεταγενέστερης παύσης της ποινικής διαδικασίας σε κράτος μέλος της Ένωσης λόγω ανυπαρξίας πραγματικού λόγου συνεχίσεως της δίωξης, δημιουργείται κώλυμα για την περαιτέρω δίωξη από την τρίτη χώρα;
- 4) Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση σε κάποιο από τα τρία ερωτήματα 1 έως 3, πρέπει ιδίως το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια») να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι πολίτες της Ένωσης, σε περίπτωση αιτήματος εκδόσεως που υποβληθεί από τρίτη χώρα, δεν είναι επίσης δυνατό ούτε να τεθούν υπό κράτηση με σκοπό την έκδοση;

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 η Westermann Lernspielverlag GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-333/13, Westermann Lernspielverlag GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-482/15 P)

(2015/C 406/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Westermann Lernspielverlag GmbH (εκπρόσωποι: A. Nordemann και M. C. Maier, δικηγόροι)

Αναρρεσίβλητος: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-333/13,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί εκ νέου,
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικός, σε περίπτωση που το Δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015 έχει καταστεί άνευ αντικειμένου, λόγω του ότι το σήμα του αντιδίκου, στο οποίο βασίστηκε η ανακοπή, έχει ανακληθεί στο σύνολό του με ισχύ από 13 Ιουνίου 2013, ζητείται από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η παρούσα αίτηση ανατρέψεως κατέστη άνευ αντικειμένου και να καταργήσει τη δίκη.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αναίρεση βασίζεται στους ακόλουθους λόγους:

1. παραβίαση της αρχής των δικαιωμάτων άμυνας, ιδίως του δικαιώματος ακροάσεως,